

Kreta

Jeg hører til dem, der hurtigt glemmer, og derfor plejer jeg undertiden at skrive lidt dagbog om episoder, som fortjener at man gør et ekstra forsøg på at huske dem. Og jeg vil gerne bevare erindringerne om en dejlig ferieuge i august 2001 rigtig længe. Det var farmor, der havde fået ideen at invitere børn og børnebørn med påhæng, og vi blev en gruppe på 10 personer: Christoffer, Regina, Louise, Curt, Rikke, Fred, Thomas, Henriette, Martin og Inge. Vi havde bestilt hos Apollo, og fordi Steinar havde sagt, at han havde hørt om den berømte labyrint, var det blevet bestemt, at vi skulle bo på Hotel Labyrinth i Georgioupoulos på Kretas nordkyst.

Vi mødtes alle i lufthavnen fredag d. 3 august kl. 17 og fik lige lejlighed til at hilse på Steinar, Vivica og Reginas mor. Og så lånte vi en rullestol til Inge, og det var meget praktisk med tanke på de lange afstande i lufthavnen. Og flyet var en flot airbus fra Novair med 370 sæder, film og god mad, og det både gik og kom til tiden. Vi kom til Chania ved midnatstid, og efter en times tid var vi ved vort hotel. Vi fik 5 værelser, heraf 4 med stærk trafikstøj, men ellers var det OK.

Inge og Martin var oppe ved 7-tiden og gik en tur ned til stranden, for hotelejereren Maria ville først servere morgenmad kl. 8.30. Det foregik på taget på 3 etage, og det var hyggeligt, for vi kunne så hoppe i swimmingpoolen både før, under og efter morgenmaden. Morgenmaden var det typiske græske med brød, smør, marmelade, saftvand, ost eller æg. For egen regning kunne man supplere med yougurth med honning.

Vor dag gik typisk med at gå til stranden efter morgenmaden, og der blev vi så til kl. 18. Efterhånden forskubbedes vor spiserytme, så vi fik frokost ved 14-tiden og aftensmad ved 21-tiden. Vi lejede liggestole og parasoller på et græsområde ved den kommunale swimmingpool Elan. Der var meget hyggeligt, og der var restaurant og bar, som vi frekventerede efter behov. Stranden kan kun beskrives som perfekt med dejligt vand. En pæn hvid kapelbygning lå ude på en mole. Vi havde 2 sæt snorkeludstyr, og der blev set mange fisk og fundet søpindsvineskaller. En dag var der også 7 som sejlede på bananen, men det var vist en relativ dyr oplevelse.

Vejret var perfekt ferievejr hele ugen – sol, varme og lækkert hår (nu kom jeg til at tænke på Reginas – Retzinas flettede hår). Speciel var nætterne varme, og det var ulideligt at sove med lukket altandør, men var den åben, så kom myggene. Jeg havde heldigvis medbragt 2 elektriske blæsere, som jeg havde lånt af Karin. Og de kørte hele natten – undtagen når der var strømafbud, hvilket vi oplevede 3 gange.

Om mandagen lejede vi en 9 personers FIAT minibus, og så lastede vi den om tirsdagen med alle 10 og kørte til indgangen af Samaria-kløften ved Omalos. Vi tog af sted kl. 7, og efter morgenmad undervejs var vi ved startstedet kl. 9. Køreturen var meget flot med hårnålesving, udsigt og geder. 7 vandringsmænd drog af sted med madpakker og vand, og vi 3 tilbageblevne kørte vejen tilbage og derefter en gang til tværs over øen til Chora Sfakion, hvor vi kom med færgen til Agia Roumeli, hvor vandreturen slutter. Vi havde knap sat os på en restaurant og fået lidt frokost, før Christoffer som første mand kom gående. Han skyndte sig at få en svømmetur. Sidst kom Thomas og Henriette under en opslået paraply. Jeg tror alle havde været glade for oplevelsen, men de var nok noget trætte, for der blev lidt dårlig stemning, da jeg forsøgte at give dem chancen for at opleve lidt at

Kretas flotte sydkyst. Vi fik dog prøvet den dejlige strand neden for den venezianske borg Frangokastella, der har dannet ramme om mange kamphandlinger.

Vi spiste 3 gange i den samme restaurant i Georgioupoulos, og den blev valgt, fordi den lå nærmest vores hotel. Vi fandt også ud af at alle restauranterne stort set havde samme omfangsrige spisekort. Mest populært var tzaziki, græsk salat, retzina og vand. Også andre græske retter blev prøvet; mousaka, stifado, pastitio, fyldte tomater, taramosa og fyldte vinblade. Også søtunge, sværdfisk og blæksprutter blev prøvet, og nogen holdt sig til spagetti og pizza. Til dessert fik vi undertiden nogle dejlige frugtcocktails. Jo – måltiderne var hyggelige, og det gik også fint med underholdningen, for vi havde jo ”Kreta-jeopardy”, som Regina vandt; præmien var en indbundet bor om Sorø Kirke.

Vi fulgtes ikke altid af. Om torsdagen var der 6m som kørte til Heraklion og Knossos og på hjemvejen var gennem Rethymnion. Vi havde bade- og spisestop ved Fodhele, hvor maleren El Greco måske blev født. Resten af gruppe lejede knallerter og kørte til et vandland ved Chania. Onsdag aften var vi 8, som drog til Chania. Vi fandt Jette og Poul Erik på deres hotellejlighedskompleks, og fik dem med til middag i den gamle bydel. Vi sad lige neden for borgmuren i en hyggelig gammel gade, hvor de vist var stamgæster. Men der var masser af turister i Chanias venezianske havn, og jeg fik en parkeringsbøde, for der var også mangel på parkeringspladser.

Vi var fri for sygdomme og ulykker bortset fra at Inge og Rikke startede ud med voldsomme øjensymptomer på pollenallergi, Fred var svimmel af flyverejsen det første døgn, Thomas havde megastore vabler under begge fødder efter Samariaturen (han var ude af stand til at gå i 2 dage), Curt havde tandpine og måtte have Nobligan og ligge til sengs en eftermiddag, flere var solskoldet og stukket af myg, Regina havde migræne og maveondt ved afrejsen fra Kreta og Louise blev snydt for 10.000 drachmer af en iskioskdamme.

Vi syntes vist alle, at Georgioupoulos var et meget hyggeligt sted med en lille statue af en lokal hædersmand på den centrale plads, og vi fik kigget ind i den pæne kirke og også gjort en lille tur op til Kretas største sø. Der var også meget natursmukt. Og vi trivedes også godt på hotellets tagterrasse. Elaine var svigerdatter til Maria, og hun stod for onsdagens tilbud: græsk aften med grill, vin ad libitum, salat, vandmelon og græsk musik. Der kom ganske vist kun 2 svenskere ud over os, men vi inviterede dem over til vort bord. Det var en lærer og sygekasseregnskabsfører fra Karlstad, og de havde købt afbudsrejse for 1600 svenske kroner. Vinen var ikke god, men blev bedre for hvert glas. Der var mest moderne musik på båndspilleren, for Elaine brød sig ikke om Theorakis og Zorba-melodier. Det var vort dyreste måltid. Men generelt var det billigt at spise og drikke. Og undertiden blev vi budt på ouzo og raki.

Sidste aften fik vi lidt græsk musik og dans på vor ”stamrestaurant”, idet den glade tjener spillede på lut, som vist kaldes bouzuki i Grækenland. Og souvenirs og gaver blev købt: honning med nødder, ouzo, tøfler og søsygepiller til Fred. Vi blev afhentet kl. 10.30 og alt gik fint med rullestol både i Chania og Kastrup. Heldigvis var alt også gået godt derhjemme - vi havde været mest bekymret for Ingeman, der havde fået rosen i sit højre ben. Men vi havde ringet hjem 3 gange, og han klarede sig fint. Inge og jeg fik gin og tonic og rødvin til maden i flyveren, og på den måde afsluttede vi en meget dejlig ferie.

Kali nichta, jassas og efcharistò fra Martin